

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

बालानां क्षुद्धलवती जानाम्येतदहंप्रभो ॥ वृद्धो हं धारयिष्यामि त्वं वलीभवपुत्रक ॥ ६१ ॥ जीर्णेन वयसा पुत्रनमांक्षुद्वाधतेपिच ॥ दीर्घकालं तपस्तपनं मे मरण
तोभयं ॥ ६२ ॥ पुत्रउवाच अपत्यमस्मि ते पुंसखाणां पुत्र इति स्मृतः ॥ आत्मा पुत्रः स्मृतस्तस्मात्त्रात्मात्मानमिहात्मना ॥ ६३ ॥ पितोवाच रूपेण
सदृशस्त्वं मेशीलिनचदमेनच ॥ परीक्षितश्च बहूधा सकूनादग्निरेसुत ॥ ६४ ॥ इत्युक्त्वा दाया तान्सकूनी तात्मा द्विजसत्तमः ॥ प्रहसन्निव विप्राय स तस्मै प्रददौ त
दा ॥ ६५ ॥ भुक्ता तानपि सकून्स नैव तु शेषव भूवह ॥ उच्छ्वत्तिस्तु धर्मात्मा ब्रीडामनुजगामह ॥ ६६ ॥ तं वै वधूः स्थिता सा ध्वी ब्राह्मणप्रियकाम्यया ॥ सकूनादाय
संस्पृष्टाश्च शूरं वाक्यमब्रवीत् ॥ ६७ ॥ संतानात्तव संतानं मम विप्रभविष्यति ॥ सकूनिमानतिथये गृहीत्वा संप्रयच्छ मे ॥ ६८ ॥ तव प्रसादान्निर्वृत्ता मम लोकाः
किलाक्षयाः ॥ पुत्रेण तानवाप्नोति यत्र गत्वानशोचति ॥ ६९ ॥ धर्माद्या हि यथात्रेता तथैव च ॥ तथैव पुत्रपौत्राणां स्वर्गस्त्रेता किलाक्षयः ॥ ७० ॥ पितृन्
ऋणात्तारयति पुत्र इत्यनुशुश्रुम ॥ पुत्रपौत्रैश्च नित्यं तं साधु लोकानुपाश्रुते ॥ ७१ ॥ अश्रुरउवाच वाता तपविशीर्णां गीत्वां विवर्णां निरीक्ष्य वै ॥ कर्षितां
सुव्रताचारे क्षुधा विह्वलचेतसं ॥ ७२ ॥ कथं सकून्ग्रहीष्यामि भूत्वा धर्मापघातकः ॥ कल्याणवृत्ते कल्याणि नैवं त्वं वक्तुमर्हसि ॥ ७३ ॥ षष्ठे काले व्रतवतीं शौच
शीलतपोन्वितां ॥ रुच्छ्रवत्ति निराहारां द्रक्ष्यामि त्वां कथं शुभे ॥ ७४ ॥ बालाक्षुधात्तानारीचरक्ष्या त्वं सततं मया ॥ उपवासपरिश्रान्ता त्वं हि बांधव नंदिनी ॥ ७५ ॥
सुषोवाच गुरोर्मम गुरुस्त्वं वै यतो दैवतैर्देवतं ॥ देवातिदेवस्तस्मात्त्वं सकूनादस्त्वमेप्रभो ॥ ७६ ॥ देहः प्राणश्च धर्मश्च शूषार्थमिदं गुरोः ॥ तव विप्रप्रसादेन
लोकाः प्राप्स्यामहे शुभान् ॥ ७७ ॥ अवेक्ष्या इति कृत्वा हृदभक्तेति वा द्विज ॥ चिंत्याममेयमिति वा सकूनादा तु मर्हसि ॥ ७८ ॥ अश्रुरउवाच अनेन नि
त्यं सा ध्वी त्वं शीलवृत्तेन शोभसे ॥ या त्वं धर्मव्रतोपेता गुरुवृत्तिमवेक्षसे ॥ ७९ ॥ तस्मात्सकून्ग्रहीष्यामि वधुना र्हसि वंचनां ॥ गणयित्वा महाभागे त्वां हि धर्म
भृतां वरे ॥ ८० ॥ इत्युक्त्वा तानुपादाय सकून्प्रादा द्विजातये ॥ ततस्तु शोभवद्विप्रस्तस्य साधोर्महात्मनः ॥ ८१ ॥ प्रीतात्मा स तु तं वाक्यमिदमाह द्विजर्षभं ॥ वाग्मी
तदा द्विजश्रेष्ठो धर्मः पुरुषविग्रहः ॥ ८२ ॥ शुद्धेन तव दानेन नान्यायोपात्तेन धर्मतः ॥ यथाशक्ति विस्पृष्टेन प्रीतोस्मि द्विजसत्तम ॥ अहोदानं दुष्यते ते स्वर्गं स्वर्गनिवा
सिभिः ॥ ८३ ॥

हे वरे श्रेष्ठे महाभागे त्वां धर्मभृतां मध्ये गणयित्वा सकून्ग्रहीष्यामीत्यन्वयः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥